

ALKORYTMI

Tietokilta ry:n kiltalehti

3/2004





Kuva: Ilkka Neuvonen

Puheenjohtajan palsta

Simo Neuvonen

Tervehdys,

Kesä meni nopeasti, vai mitä? Syyskuu toi mukanaan uudet

puhuksit ja kurssitkin ovat vähitellen käynnistyneet. Iltaisin on jo pimeää, mutta silti pitäisi jaksaa puuhata koulutehtävien ja harrastusten parissa.

Syksy on myös sitä aikaa vuodesta, kun ylioppilaskunta ja killat sekä lukuisat muut yhdistykset etsivät itselleen uusia jäseniä ja sittemmin myös toimijoita ensi vuodeksi. Yhdistykset esittelevät toimintaansa erilaisissa suunnistuksissa, kampusriehassa ja muissa yhteyksissä. Syksy on siis yhdistyksissäkin kii-reistä aikaa.

Vaalikokoukset pidetään yleensä loppuvuodesta, ja potentiaalisia ehdokkaita ilmaantuu puheisiin yleensä jo syyskuussa. Käytäväpuheet kasvavat vähitellen ja kaikenlaisia huhuja liikkuu. Monet saattavat jo harkita ehdokkuutta, mutta kypsyttävät päätöstään pidemmän aikaa. Vanhat yhdistysaktiivit saattavat kannustaa sopiviksi katsomiaan henkilöitä ryhtymään ehdokkaaksi. Tätä ehdokasasettelua ja vaalikokousta edeltävää epävirallista ja -määräistä vaihetta nimitetään yleisesti kähminnäksi.

On ikävää, jos joillekin ehdokkaille syntyy jo ennen vaaleja sellainen vaikutelma, että joitakin ehdokkaita suositaan tai että virkoihin on jo yhdistyksen sisäpiirissä kähmitty etukäteen jotkin tietyt henkilöt. Tämä ei tietenkään pidä paikkaansa. Virat täytetään

vaalikokouksessa, ja ehdolle voi asettua vielä vaalikokouksen aikanakin.

Miksi sitten hakea jonkin yhdistyksen hallitukseen, toimihenkilöksi tai toimikunnan puheenjohtajaksi? Yhdistystoiminta on harrastus muiden joukossa. Yhdistystoiminta on omien kokemusteni mukaan parhaimmillaan hauskaa ja opettavaista toimintaa, jossa pääsee toteuttamaan itseään ja tutustuu samalla moniin uusiin ihmisiin. Yhdistyksen luottamustehtävässä oppii ja pääsee harjoittelemaan mm. organisoimista, johtamista ja kommunikointitaitoa käytännössä sekä toteuttamaan itseään. Pahimmillaan se puolestaan taas tarkoittaa lukemattomia kokouksia, puhelinsoittoja, sähköposteja, reippaasti univelkaa ja stressiä. Yhdistystoiminta on addiktiivinen harrastus, joka syö helposti kaiken ajan, jos sille antaa siihen mahdollisuuden.

Jos toimiminen killassa kiinnostaa, asetu rohkeasti ehdolle! Ei kannata säikähtää, vaikka joku toinen olisikin kokeneempi tai vähän pätevämpi hakemaasi tehtävään, sillä aito kiinnostus on vahva vaalivaltti.

Tietokilta ry:n sääntömääräinen vaalikokous pidetään näillä näkymin torstaina 18.11. Kokouksessa valitaan killalle ensi vuoden hallitus ja toimihenkilöt sekä perustetaan joukko toimikuntia. Tervetuloa päättämään asioista.

Hyvää syksyn jatkoa,

--

Simo

Alkorytmi

3/2004

Vt. päätoimittaja

Simo Neuvonen

Toimittajat

Tuukka Haapasalo

Asko Kokkonen

Anu Markkola

Inga Miettinen

Vapaat

Aki Kolehmainen

Juha Luukkonen

Minttu Mustonen

Riku Saikkonen

Anna Zaitsev

Ulkoasu

Simo Neuvonen

Riku Saikkonen

Asko Kokkonen

Kansikuva

Riku Saikkonen

**Alkorytmi**

Tietokilta ry:n kiltalehti

Postiosoite:PL 5400
02015 TTK**Sähköposti:**

alkorytmi@niksula.hut.fi

Painos:

250 kpl

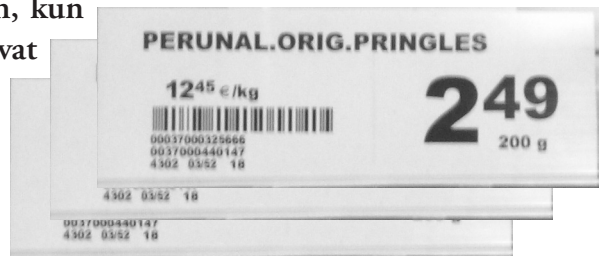
Painopaikka:

Valopaino Oy

- 2 **Puheenjohtajan palsta**
Rekrytointipuheita
- 3 **Sisältö**
- 4 **Suuri kauppavertailu**
Otariisto vs. Jamoi
- 6 **Larppaajan muotokuva**
Ropecon kävi taas Otaniemessä.
- 8 **Tutkintorakenneuudistus. Nyt.**
Opintomestarilla on asiaa.
- 10 **Otaniemen päiväkodit**
Toimittajasetä esitti kiperiä kysymyksiä.
- 13 **Edarin syysterveiset**
Vallan kahvassa -palstamme toimitusvuorossa Nuori Akti.
- 14 **Runoja: Ilta**
- 16 **Litra jäätelöä**
Jäätelö ja miten se syötiin.
- 18 **Typografian alkeet, osa 3**
Fonttien saloja.
- 21 **Kiltakummin kuulumisia**
- 22 **Häkätyt elämät, osa 1: Project plan**
Uusi kiihkeä jatkonovelli alkaa.
- 24 **Tyypillisimmät tikkiläiset**
- 25 **Ristikko**
- 26 **Pikku-tikkiläisen puuhalpasta**
- 27 **Niksi-Pertti**
Vink, vink. Niks, niks. Naks.
- 28 **Rytmikokin reseptejä**



Otaniemen ostari koki suuren mullistuksen, kun tutut ja turvalliset Siwa ja Rimi vaihtuivat Alepaan ja K-Pikkoloon. Mutta mitä eroja kaupoilla onkaan, vai onko edes?



Ensimmäiseksi huomio kiinnitty kauppojen selkeästi erilaiseen ulkonäköön. Siinä missä Alepa tahtoo profiloitua halvaksi lähikaupaksi, jonne sivujen (<http://www.hok-elanto.fi/alepa>) mukaan voi poiketa ”melkein pä mainoskatkon aikana”, K-Pikkolo mainostaa enemmän ”tarkkaan harkittua laadukasta valikoimaa” ja ”Take Away -pistettä” (www.pikkolo.com).

Valikoimissa kaupoilla onkin selvästi eroa. Yleisimmin tarvittavat perustuotteet toki saa kummastakin, eikä esimerkiksi hedelmä- ja vihannestorin tai maitotuotteiden valikoimassa ole merkittävää eroa. Mutta esimerkiksi tarjolla olevasta lihasta Alepa myy enemmän jauhelihaa ja erilaisia marinoituja tuotteita, kun Pikkolossa on tarjolla useampaa laatua marinoimattomia lihoja.

Samansuuntainen ero on myös säilykehyllyllä. Alepan säilykehyllystä löytyy monenlaista purkkikeittoa, kun taas Pikkolossa on enemmän erilaisia ruuanlaittoon tarvittavia säilykkeitä.

Paistopiste on molemmissa, Pikkolossa lisäksi jo mainittu Take Away, josta saa mm. paninia ja pitsaa. Myös kylmien snäckien valikoima on Pikkolossa huomattavasti suurempi kuin Alepassa.

Limsavalikoimaa Pikkolossa on enemmän, mutta Alepa kerää pisteet suuremmasta perunalastuvalikoimastaan. Ja oluen osalta itse valikoimissa ei ole paljoa eroa, mutta Alepassa on tarjolla enemmän näppäriä six-packeja ja ”mäyräkoiria”.


K PIKKOLO

alepa
JUOMAT

Olut (halvin)	Six-pack 5,89€	Six-pack 4,90€ (tarjous)
Coca-Cola	2,15€	2,15€ (Rainbow Cola 1,50€)

HERKUT

Estrella Herkku-Sipsit	2,99€	2,49€
------------------------	-------	-------

LEIPÄTARVIKKEET

Vaasan Ruispalat	2,59€	1,89€
Flora (normaalisuolainen)	1,35€	1,20€
Oltermannin	8,83€/kg	6,99€/kg
	0,39€ (Pirkka 0,30€)	0,29€ (tarjous)

LISÄKKEET

Makaroni (Torino)	0,39€ (Pirkka 0,30€)	0,29€ (tarjous)
Nuudeli	Mona Lisa 0,60€	Mama's 0,46€

EINEKSET

Tonnikala (Hiutaleita öljyssä)	0,69€	0,60€
Maksalaatikko (Saarioinen)	1,39€ (Pirkka 1,18€)	1,39€ (Forssan 0,89€)
Kumipitsa (Saarioinen)	1,09€	0,99€ (tarjous)
		HK 0,85€ (tarjous)

Yhteensä⁺

vertailtu/halvin	27,27€ / 26,73€	23,35€ / 22,20€
------------------	-----------------	-----------------

Kaikkia tuotteita ei voi vertailla, koska merkit ja niiden mukana maku(laatu?) vaihtelevat. Mutta toivottavasti lista on suuntaa antava.

Jos johtopäätöksiä haluaa tehdä, niin voisi ehkä todeta, että jos tahtoo kokkailla ruokaansa lämmittämistä enemmän tai haluaa nopean Take Away -ratkaisun nälkäänsä, K-Pikkolo puolestaa paikkaansa. Alepasta taas saa opiskelijan peruselintarvikkeet himpun verran halvemmalla kuin Pikkolosta.

LARPPAAJAN MUOTOKUVA



Otaniemen kerran kesässä valtaava larppaajajoukko saattaa hämmästyttää asiaan vihkiytymättömiä. Miksi väki on pukeutunut kesäkuumalla sametti- viittoihin tai maalannut itsensä kauttaaltaan vihreiksi?

Dipolissa pidettävä Ropecon kokoaa Suomen ja vähän ulkomaidenkin roolipelaajia yhteen tapaamaan toisiaan ja pelailemaan niin lauta-, figuuri- kuin liveroolipelejäkin. Näyttävimpiä ovat tietenkin fantasia-asuihin pukeutuneet liveroolipelaajat eli larppaajat. Parhaiten larppaajista osaa kertoa tietenkin itsekin larppaava, joten päätin haastella yhtä sellaista.

“VELHO DARGANIN AARTEESSA ON JOPA 8-VUOTIAITA, JA SYLIVAUVOJAKIN ON NÄHTY. LAPSI ON PARAS PROPPU!”

KUKA OLET?

“Elina Järvinen, 20-vuotias biologian opiskelija.”

OLETKO LARPPANNUT PITKÄÄN JA MITEN PÄÄDYIT LARPPAAMAAN?

“Yhteensä neljä vuotta, Ropeconissa olen nyt kolmatta kertaa. Päädyin kaverin kautta. Kesäteatteriharrastus myös johdatteli siihen suuntaan.”

MIKÄ ON PARASTA JA HUONOINTA ROPECONISSA?

“Parasta on, kun näkee tuttuja ympäri Suomea, joita muuten ei juuri tapaa. Huonointa on liian pieni tila suhteessa väkimäärään.”

MIKÄ LARPPAUKSESSA VIEHÄTTÄÄ JA MINKÄ TYYPPISIÄ LARPPEJA HARRASTAT?

“Larppaus on on kivaa, kun aikuiset saavat leikkiä ihan rauhassa, eikä (kovin moni) katso pahalla. Se on leppoisaa hommaa ja proppejakin on mukavaa askarrella, ainakin silloin, kun ei tule ongelmia niiden kanssa. Käyn kavereiden järjestämissä peleissä, pääasiassa fantasialarpeissa.”

“LARPPAAJISTA SUURIN OSA ON IHAN PERUSKRISTIITTYJÄ, TOSIN WICCALAISUUTTA JA MUITA PAKANAUSKONTOJAKIN HARRASTETAAN!”

MILLAISIA IHMISIÄ LARPEISSA TAPAA?

“Kaikenlaisia. Pääasiassa tuttuja. Tosin myös joitain vajaita tyyppejä. Noh, yleensä ne laitetaan pelaamaan jotain kylähulluja...”

MINKÄLAINEN ON SUOSIKKIHAHMOSI?

“Tunnelmapainotteinen hahmo. En tykkää mätkiä ketään miekalla. Mieluummin politiikkaa ja juonittelua. Ja etenkin ‘suuria tunteita’”.

MITEN LARPPAAJIEN KESKINÄINEN NOKKIMISJÄRJESTYS TOIMII?

“Paremmat pelaajat saavat paremmat/tärkeämmät hahmot. Parempi pelaaja on usein kauan pelannut, vanha, proppeihin panostava ja sillä on kovasti suhteita. Siitä ei tulisi mitään, jos kokematon ja epävarma pelaaja koittaisi leikkiä kuningasta. En minä ainakaan aloittellessani olisi edes tahtonut mitään mahtihahmoa. Hyvä ensin saada kokemusta ‘vähemmän tärkeillä’ hahmoilla, jotka toki ovat hahmon lähipiirille paljon tärkeämpiä, kuin se mainittu kuningas.”

ONKO ALOITTELEVAN PELAAJAN MAHDOLLISTA PÄÄSTÄ PIIREIHIN?

“Joo, jos on paljon suhteita. Nuorelle, ja täysin muita tuntemattomalle se voi olla hankalampaa, mutta ei missään tapauksessa mahdotonta. (kannattaa iskeä pelinjohtaja, tms.)”

MIKÄ ON SOPIVA IKÄ ALOITTA A LARPPAUS?

“Kuusitoista oli mulle ihan sopiva. Ei tuohon voi oikeasti sanoa, kun larppeja on niin monen eri ikäisille. Velho Darganin Aarteessa (aartenetsintäseikkailu lapsille) on jopa 8-vuotiaita, ja sylivauvojakin on nähty; ‘Lapsi on paras proppi’”.

ARVIOI LARPPAAJIEN KESKIMÄÄRÄISTÄ IKÄÄ.

“17–18. Tuntuu siltä, että se olisi laskenut kovasti. Teinejä tulee siis koko ajan uusia. Wanhat tosin on entistä vanhempia.”

SITTEN JOITAKIN PAKOLLISIA KYSYMYKSIÄ. HARRASTATKO SAATANAN-PALVONTAA?

“En. Larppaajista suurin osa on ihan peruskristittyjä, tosin wiccalaisuutta ja muita pakanauskontojakin harrastetaan.”

JUODAANKO LARPEISSA OIKEASTI VIINAA VAI ONKO HUMALA SIMULOITUA?

“In-game ei juoda, mutta sen jälkeen kyllä. Tämäkin on toki tapauskohtaista. Joskus toki on pelejä, joissa itsetarkoitus on se juominen (‘pikkujoulupelit’). Jotkin tapahumat on taas täysin päihteettömiä. Alkoholi kyllä sangen usein kuuluu ainakin jossain osassa jälkipeleihin.”

TULEEKO LARPPAAMINEN KALLIIKSI?

“Riippuu, kuinka paljon siihen panostaa. Se voi tulla aivan *tanan kalliiksi, mutta myös halvalla pääsee. Jos larppaa toisella puolella Suomea, niin matkustaminen maksaa. Mutta jos vertaa vaikka jääkiekkoon, niin tämän on ilmaista!”

MINKÄLAISISSA OLOISSA LARPEJA VOI JÄRKÄTÄ?

”Pelkkä pusikko on perseestä. Jotkut aloittelevat teini-järjestäjät harrastavat sitä, mutta on se katto oltava pään päällä! Mielestäni oikean tai hyvän näköiset puitteet on asia, johon kannattaa panostaa.”

Otaniemessä larppaajiin voi törmätä Ropeconin lisäksi myös Otaniemen RoolipeliClubin (ORC) tapahtumissa.

Tutkintorakenneuudistus. Nyt.

Juha Luukkonen

Tutkintorakenneuudistus on taikasana, jonka varmaan useimmat korkeakouluopiskelijat ovat jo kuulleet, mutta jonka merkitys on saattanut vielä jäädä hämärän peittoon. Siksi kerron nyt hieman mitä se tuo tullessaan ja mitä se merkitsee tikkiläisille.

Tutkintorakenneuudistus on osa ns. Bolognan prosessia, jonka tarkoituksena on luoda Eurooppaan yhteiset normit korkeakoulututkinnoille. Uusi tutkintorakenne otetaan käyttöön kaikissa Suomen korkeakouluissa 1.8.2005 alkaen. Syksyn 2005 puhsit opiskelevat siis alusta alkaen uuden järjestelmän mukaan.

Uusi tutkintorakenne on kaksiportainen. Tämä merkitsee sitä, että tiellä diplomi-insinööriksi on jatkossa välietappina tekniikan kandidaatintutkinto. Tavoitteena on silti, että mahdollisimman moni TKK:lle tuleva suorittaisi myös ylemmän korkeakoulututkinnon. Opiskelijat valitaan edelleen DI-koulutusohjelmiin. Kandidaatin tutkinnon funktiona onkin lähinnä toimia väliportaana, jonka jälkeen voi halutessaan vaihtaa koulutusohjelmaa, korkeakoulua tai vaikka maata. Vastaavasti jonkin muun alan kandidaatintutkinnon suorittanut voi sopivilla edellytyksillä jatkaa opintojaan meillä. Yksi Bolognan prosessin tavoitteista onkin liikkuvuuden parantaminen.

DI-TUTKINNON PERUSMALLI (pääaine A)

Diplomityö D 30 p	Erikois- moduuli C 20p	Vapaasti valittavat opinnot V2 20p
	Jatko- moduuli B2 20p	Syventävä moduuli A3 20p
Tieteen metodiikan opinnot M 10p		

Kandidaatintyö ja seminaari K 8p + 2p = 10p	Perus- moduuli B1 20p	Jatko- moduuli A2 20p
Vapaasti valittavat opinnot V1 10p		
Perusopinnot P yhteensä 80p		Perus- moduuli A1 20p
		Ohjelman yhteiset opinnot O 20p

Vanhat tutut opintoviikot siirtyvät historiaan. 180 opintoviikon sijasta diplomi-insinööri on tulevaisuudessa taskussaan 300 ECTS-opintopistettä (European Credit Transfer System). Kandidaatin tutkintoon pisteitä vaaditaan 180. Opintoviikkojen ja -pisteiden välillä ei virallisesti ole muunto-

not, suunta tai muu vastaava kokonaisuus on muutamaa kurssia vaille valmis, se kannattaa suorittaa valmiiksi nyt alkavan lukuvuoden aikana. Valmiita kokonaisuuksia ei tutkintouudistuksenkaan yhteydessä revitä auki, mutta yksittäisten kurssien korvaavuudet ovat mutkikkaampi juttu. Useat nykyiset kurssit

”Tänä syksynä aloittaneille fukseille antaisin seuraavan neuvon: vaihtakaa uuteen tutkintorakenteeseen.”

kerrointa, käytännössä 1 p ~ 0.6 ov. Jatkossa kurssien laajuudet ilmoitetaan opintopisteissä, ja näin ollen ennen uudistusta aloittaneilla tulee olemaan opintorekisterissään sekä opintoviikkoja että -pisteitä. Kurssien sisällöt ja niiden vaatimat työmäärät arvioidaan ennen tutkintomuutosta uudelleen ns. ydinainesanalyysissa.

TKK:n kurssit ryhmitellään jatkossa ns. moduuleihin, joiden laajuus on yleensä noin 20 pistettä. Ideana ei siis ole nykyisen tapaan valita yksittäisiä kurseja, vaan kokonaisia moduuleja. Pääaine koostuu kolmesta (perus-, jatko- ja syventävä moduuli) ja sivuaine kahdesta (perus- ja jatko TAI jatko- ja syventävä) moduulista. Uudessa järjestelmässä pääaineet on nimetty jatkomodiuulin mukaan, joten ne vastaavat käytännössä nykyisiä suuntia. Nykyiset pääainekokonaisuudet on jatkossa sijoitettu syventäviin moduuleihin. Luonnokset perusopintojen sisällöstä sekä kaavio suunnitelluista ainemoduuleista löytyy osoitteesta http://www.hut.fi/Yksikot/Tieto/Opinnot/raportti_paaaineet.pdf.

Mutta mitä tapahtuukaan niiden tutkinnoille, jotka eivät ehdi valmistua pois uudistuksen alta? Ei mitään dramaattista. Vuoteen 2010 asti on näet siirtymäaika, jonka aikana voi vielä valmistua vanhanmallisella tutkinolla (uuteenkin voi toki halutessaan vaihtaa). Kurssitarjonta kuitenkin muuttuu uudistuksen yhteydessä, ja korvaavuudet ovat vielä osin hämärän peitossa. Jos perusopin-

luennoidaan tänä vuonna viimeistä kertaa, joten nyt on oikea aika täydentää opintokokonaisuuksiaan.

Tänä syksynä aloittaneille fukseille antaisin seuraavan neuvon: vaihtakaa uuteen tutkintorakenteeseen. Vaikka nyt aloitattekin vanhanmallisen tutkinnon, ensimmäisen vuoden aikana ette kuitenkaan ehdi suorittaa mitään kokonaisuutta loppuun asti. Sitä paitsi ensimmäisen vuoden malliohjelman kurssit eivät juurikaan muutu uudistuksessa.

Lukuvuosi tullaan jakamaan neljään periodiin, joiden kunkin jälkeen tulee tenttiviikko. Tämä vaikuttaa eri kurssiin eri tavoin. Näillä näkymin matematiikan kurssit tulevat kestäämään kaksi periodia, kun taas fysiikan kurssit pilkotaan yhden periodin mittaisiksi kurseiksi. Joitakin kurseja luultavasti tiivistetään niin, että ne mahtuvat yhteen periodiin.

T-osastolla uudistusta valmisteleen erityinen työryhmä, jota vetää professori Ilkka Niemelä. Työryhmälle voi lähettää kysymyksiä osoitteeseen mari.knuuttila@hut.fi. Myös allekirjoittaneelta voi kysellä lisätietoja.

Juha Luukkonen
opintomestari@niksula.hut.fi
Tietokillan opintomestari 2004

Otaniemen päiväkodit

– TOTUUS TULEE LASTEN SUUSTA –

Asko Kokkonen

Kävellessään pitkin Jämeräntaivalta ja Servin Maijan tietä kaikki ovat varmasti kuulleet lasten iloisia naurunpyrähdyksiä, leikkiautojen renkaiden rapinaa sekä pienien askeleiden töminää. Tehtävämme oli selvittää mistä nämä äänet kantautuivat, joten kävimme tutustumassa Otaniemen pienempien oppilaiden opiskelupaikkoihin eli Otaniemen päiväkoiteihin.

Kaikissa päiväkodeissa otettiin vieras iloisesti vastaan. Lapset tulivat tervehtimään vetämällä housunpuntista sekä heittämällä iloisen ja aidon tervehdynksen ilmaan: Mitäs pitkä setä täällä tekee? Ja kengät jalassa? Kaikki päiväkodit olivat erittäin viihtyisiä: Seinät valloitettu lasten tekemillä liituväritöillä, ulkoiluasut siistissä järjestyksessä eteistilassa ja tunnelma energinen ja innostunut. Päiväkotien tilat vetävät kyllä TKK:n tiloille vertoja

missä suhteessa tahansa. Sieltä löytyi taidetiloja, allastiloja, leikkisaleja ja mikä tärkeintä: lepopuone makeille päiväunille.

Annoimme lasten esitellä heidän päiväkotinsa ja kysyimme samalla heiltä muutaman kiperän kysymyksen.

1. Mikä on parasta päiväkodissa?
2. Mikä on huonointa päiväkodissa?
3. Suosikkileikki/suosikkileikkiväline?
4. Mikä on teekkari?
5. Haluaisitko olla teekkari isona?
6. Unelma-ammatti?
7. Parasta Otaniemessä?
8. Millaisen päiväkotipäivän haluaisit?
9. Minne haluaisit matkustaa?
10. Mitä toivoisit kolmella toivomuksella?

Keilaniemen päiväkotit

Osoite: Jämeräntaival 11 J

Perustamisvuosi: 1976/1995

(Otaniemeen)

Yksityinen/kunnan: Ostopalvelusopimus Espoon kaupungin kanssa

Henkilökunta: 2 lastentarhanopettajaa, 1 lastenhoitaja, 1 keittiöhenkilökuntaa

Lasten/hoitopaikkojen lkm: 17/17

Lasten ikäjakauma: 1–5 vuotta

Osuus teekkareiden lapsia: 35 %

Tilat: Ruokailu/oleskelusali, lepotila, toimistotilat



Elias, 3 vuotta, Mankkaa

1. Ulkoilu, retket
2. Siivoaminen
3. Jalkapallon pelaaminen, minimoottoripyörät
4. En tiedä
5. En luultavasti
6. Moottoripyöräilijä
7. Leikkiminen, hienot puistot
8. Leikkisin vain
9. Vesipuistoihin
10. Uusi motskari, merikotka, ei muuta

Otaniemen päiväkodit - Totuus tulee lasten suusta -

Otaniemen päiväkoti

Osoite: Servin Maijan tie 8
Perustamisvuosi: 1975/1979(kaupunki)
Yksityinen/kunnallinen: kunnallinen
Henkilökunta: 2 lastentarhanopettajaa,
 6 lastenhoitajaa, 2 apulaista
Lasten/hoitopaikkojen lkm: 42/42
Lasten ikäjakauma: 1-6 vuotta
 (sis. esiopetuksen)
Osuus teekkareiden lapsia: 50%
Tilat: 2 luokkaa, Sali, ATK-tila,
 veisto/puuhatila, leposali, leikkisali

*Taavi, 6 vuotta, Otaniemi*

1. Leikkiminen, hyvät lelut
2. Lepohetki
3. Kaikki on kivoja
4. En tiedä
5. En haluaisi
6. Rallikuski, poliisi, formulakuski, kaupan jätskimyyjä
7. Otaniemen oma kotipiha, koska siellä on keinulautoja, leikkihevosia ja mukava hiekkalaatikko
8. Leikkisin koko päivän
9. Legolandiin Tanskaan
10. Olla aikuinen, saada ison maastoauton, formula-auton ja ajohaalarin

Lastentalo Onnimanni

Osoite: Jämeräntaival 11 L
Perustamisvuosi: 1995
Yksityinen/kunnan: yksityinen
Henkilökunta: 2 lastentarhanopettajaa,
 1 lastenhoitaja, 1 apulainen
Lasten/hoitopaikkojen lkm: 13/18
Lasten ikäjakauma: 1-7 (sis. esiopetuksen)
Osuus teekkareiden lapsia: 0%
Tilat: Monitoimitila, leikkihuone,
 taiteilijahuone, lepoahuone



1. Leikkiminen
2. Ei ole mitään huonoa
3. Eläinleikit
4. Emme tiedä
5. Emme varmaan haluaisi olla
6. Eläinlääkäri
7. Paavo-Peikon metsä
8. Dinosaurusleikki ja matojen kaivelu
9. Kauas
10. Kissa, koira ja niiden emot

*Roosa, 4 vuotta, Tapiola ja
 Iiris, 5 vuotta, Lehtisaari*

Päiväkoti Petunia

Osoite: Servin Maijan tie 8/alakerta
Perustamisvuosi: 1986
Yksityinen/kunnan: Ostopalvelusopimus
Espoon kaupungin kanssa
Henkilökunta: 2 lastenhoitajaa
+ 2 lastentarhanopettajaa
Lasten/hoitopaikkojen lkm: 19/19
Lasten ikäjakauma: 1,5–6 vuotta
Osuus teekkareiden lapsia: 15 %
Tilat: Lepotila, leikkisali



Jenna, 5 vuotta, Tapiola

1. Leikkiminen
2. Ei ole mitään huonoa
3. Kotileikit, barbi-nuket
4. En tiedä
5. En tiedä
6. Opettaja
7. Mörri-metsä
8. Leikkisin koko päivän
aamusta alkaen
9. Lappiin
10. En tarvitse kolmea
toivomusta

Servin Maijan Päiväkoti

Osoite: Servin Maijan tie 3
Perustamisvuosi: 1989
Yksityinen/kunnan: kunnallinen
Henkilökunta: 2 lastentarhanopettajaa,
2 lastenhoitajaa + muu henkilökunta
Lasten lkm/hoitopaikkojen lkm: 42/42
Lasten ikäjakauma: 1–5 vuotta
Osuus teekkareiden lapsia: 50 %
Tilat: Lepotilat, ryhmätila,
hiekkaleikkitala



Joel, 5 vuotta, Tapiola

1. Piirtäminen
2. Kirjan lukeminen
3. Autot
4. En tiedä
5. En haluaisi
6. Palomies, poliisi
7. Rauhallinen paikka,
rantametsät kivoja
8. Leikkisin autolla
9. Ruotsiin, koska en
ole ikinä käynyt
10. Paljon karkkia,
lankapuhelin ja iso
pakka teetä

Haastattelujen lomassa lapset esittelivät myös markkinoiden villeimpiä menopelejä, kyseivät kengänkokoa ja pyysivät mukaan majaleikkeihin. Lopulta toimittajaa ei edes huolitettu leikkimukaan: Setä kuulemma kuitenkin hajoittaisi koko majan kömpimällä sisään.

Uusia lempinimiehdotuksia toimittajalle tuli vihreästä sammakosta aina peikkotukkaan saakka. Taisi toimittaja olla aika hölmönnäköinen näky Otaniemen kaduilla vielä muutama vartti vierailujen jälkeenkin yllälevä hymy kasvoilla.

– *Sen pituinen se.* –

Edarin syysterveiset

Kirsi Louhisuo



Kirjoittaja on TKY:n edustajiston jäsen 2004-2005 ja N:n vuoden tietoteekkari sekä TiKH ulkomestari 2000 ja TiKH puheenjohtaja 2001.

Lukukauden kera on alkanut myös ylioppilaskunnan edustajiston syyskausi, joka avattiin syyskuun toisella viikolla ilta-koululla. Phukseille

ylioppilaskuntatoiminta on varmasti jäänyt vieraammaksi opintoihin ja kiltaan tutustumisen viedessä leijonanosan ajasta. Tietokiltauksiset edustajat pyrkivät kuitenkin pitämään jäsenistöä ajan tasalla mm. tämän palstan kautta.

Iltakouluun oli kertynyt varsin runsaasti keskustelunaihetta. Jotkin edarin toimintatapojen muutokset, uudistettavana oleva yhdistysohjesääntö sekä luonnollisesti kisakyläprojektin edistyminen puhuttivat.

Usein edustajiston ongelmana on ollut, että eteen on tullut melko valmiita esityksiä jossa kommentointivaraa ei ole ollut. Tätä pyritään nyt muuttamaan siten, että budjettivalmisteluisa oltaisiin selkeämmin mukana jo alkuvaiheessa. Lisäksi ylioppilaskunnan vaalit – mm. hallituksen valinta – halutaan saada avoimemmaksi, ja ehdokasasettelua pyritään tänä vuonna saamaan julkisemmaksi jottei ”kähmintäsyytteitä” tarvitsisi esittää. Erittäin hyviä uudistuksia molemmat.

Yhdistysohjesääntö on jo monimutkaisempi asia. Ylioppilaskunnalla on tällä hetkellä kaksi eri rekisteriä yhdistyksille, mutta silti niiden ulkopuolelle on jäänyt yhdistyksiä, jotka kenties voisivat olla ylioppilaskunnan piirissä. Nykyinen ohjesääntö ei ota huomioon kaikkia yhdistystyyppisiä eikä myöskään yhdistysten erilaisia palvelutarpeita, ja tämän syksyn asia on sen muokkaaminen ajanmukaiseksi. Tämä ei ole yhdistysten monimuotoisuuden vuoksi helppoa, mutta epäkohdat ovat tiedossa ja uudet säännöt toivon mukaan selkeyttävät toimintatapoja.

Yhdistysohjesääntö on niitä asioita, jotka elävät ajan kanssa, eikä tuleva versiokaan voi olla kiveen hakattu.

MM-kisakyläprojekti etenee. Syksyn aluksi saatiin viimein virallinen leima TKY:n ja SUL:n yhteistyölle, kun virallinen vuokrasopimus allekirjoitettiin. Ensi MM-kisojen sekä paralympialaisten ajaksi valtaosa poikamieskylästä vuokrataan kisakyläksi. Kisakylä edellyttää melkoista muuttoruljanssia, mutta se on ollut myös siunauksellinen päätös; ilman urheilukisojen painetta nyt ja vuoden kuluttua valmistuvat uudisrakennukset olisivat jääneet haaveiksi pitkäksi aikaa. Hiljan valittu kisakyläkoordinaattori on täydessä työn touhussa suunnittelemassa muuton tiedotusta ja käytännön järjestelyjä. Kaiken tulee toimia sujuvasti, sillä kyseessä on satojen ihmisten koti.

Toivottavasti edustajiston syksy on yhtä vilkas kuin viime kevät: silloin edustajisto otti asioihin kantaa suorastaan ennenkuulumattoman railakkaasti. Tärkeintä on toki hyvä yhteistyö hallituksen kanssa ja rivijäseniin päin; keväällä toimiva hallitus koki jotkin edustajiston kannanotot negatiivisina, vaikka tarkoitus oli lisätä keskusteluyhteysttä. Toivottavasti kultainen keskitie löytyy syksyn mittaan.

Seuraa ylioppilaskuntasi asioita! Parhaiten pysyt jyvällä seuraamalla uutisryhmiä (esim. tky.tiedottaa, tky.paatokset ja tky.edustajisto) sekä TKY:n www-sivuja (<http://www.tky.fi/>). Jos ylioppilaskunnan asioista on kysyttävää tai haluaisit saada oman hyvän kehitysideasi kuuluviin, nappaa vaikkapa Nuoren Aktin edustajaa hihasta ja kerro ajatuksesi! Sähköposti toimii: akti@tky.hut.fi.

Kirsi Louhisuo
Nuori Akti

Runoja:

Ilta

Runot: nimettömiä kirjoittajia

Kuva: Riku Saikkonen

Mistä pimeys
lienee ilta paennut
sillä nyt on yö

Tyyni järvi.
Aurinko laskee,
keltainen hämärä
yllä maan.
Luonnon rauhaa
kaikkialla.

Rannalla nuotio.
Tuli räiskyy,
kuikka huutaa
kaukana jossain.
Hiljaisuuden
voi kuulla.

Ilta tummuu.
Tähdet syttyvät,
tuulenvire humisee
puiden latvoissa.
Pieni ihminen
keskellä avaruutta.

Nuotio loimuaa.
Yö on tullut,
metsä on hiljaa,
kuikka jo nukkuu.
Illan hetki
on mennyt.

Jälkeen päivän työn
on hetki aikaa,
ennen pimeyttä yön
tuo hämärä taikaa.

Ei mennä nukkumaan,
saa vielä valvoa,
siis jääthän kukkumaan –
tahdon kuuta palvoa.

*Kuuntele tarinaa huimaa, satuja,
prinsessojen suloa.
Pelkää vielä pimeää, mörköjä,
ennen unen tuloa.*

*Käy jo yksin, yhdessä,
nukkumaan varhain.
Tai valvo myöhään hereillä, on aamuyö
taas aika parhain.*

En kirjoita tällä kertaa runoa koska,
on pääni täynnä kaikenlaista moskaa.
Ja sen moskan takia ei runosuoni syki,
Eihän hiekallakaan sukset lyki.
Pääni on tyhjä, ei siellä mikään toimi:
jos puuttuu kude, on turha myöskin loimi.
Vaikka yleensä aina runouteni luistaa,
on nyt kovin vaikeaa suomea muistaa.
Sanavarastonikin on lähemmäs nolla,
ei runoilijan ole nyt yhtään hyvä olla.
Päätoimittaja huutaa: ”Nyt runo, jumalauta!”
Ei sellaiset paineet tässä nyt auta.
Käteni hikoo ja vatsaa kääntää,
koetan paniikissa runoa vääntää.
Kyllä sydämmeltäni vaan vierähtäisi kivi,
jos ois tarjota lehteen edes yksi rivi.
Voi, anteeksi rakas Tietokilta,
en osaa tehdä runoa aiheesta ”ilta”.

*Nauti vielä juhlista, kavereista,
tunnelmasta kuumasta.
Nauti sitsien ruuasta, juomasta
ja juhlahuumasta.*

*Sillä aamulla
on jo liian myöhäistä.*

Litra jäätelöä

Aki Kolehmainen
Tietokillan isäntä 2004

Heitin läpällä irkkiin, että voin syödä litran jäätelöä ja kirjoittaa siitä jutun alkorytmiin. Jostain syystä minulle vastattiin myönteisesti, joten tässä tämä nyt sitten on.

Tosiaankin. Minulla oli paketti Ingmanin kermavaniljajäätelöä pakastelokerossa. Ajattelin, että syön sen nopeasti kymmenessä minuutissa. Ensiksi mittasin toki painoni: 67,5kg. Kun olen noin kaksimetrisen niin painoindexini on reilusti alle 20. Olin juuri syönyt pakastepitsan viimeiseen muruseen asti ja mieli tekikin jotain jälkiruokaa.

Ensimmäinen yllätys tuli kun otin jäätelön pakastelokerosta.



"Hmmmm...mitähän sitä tekisi jäätelön kanssa?"

Pakastelokero ei ollut kovin kylmä, joten jäätelö oli ihan löysää. Se siitä hauskuudesta. Jätskiähän on kiva syödä juuri siksi, että se on kylmää. Mietin, että pitäisikö jättää jätski kokonaan syömättä, kun se voi olla pilaantunutta. Sitten keksin, että otan ison lusikan, niin saan lapattua paljon jäätelöä kerralla suuhun nopeasti. Ehkä se ei kerkäkään sulaa liikaa.



Tällaista tämä jäätelö on...



Jäätelön kyytipojaksi hieman kokis-kolaa.

Klo 23.46 aloitin. Sula jäätelö ei ollut mitenkään erityisen hyvää. Teki mieli alkaa punnertamaan välissä, mutta jäätelö olisi sulanut sillä aikaa vielä enemmän, joten jätin väliin.

Klo 23.53 tuli ensimmäisen kerran kylmä hampaisiin. Se ei kuitenkaan lohduttanut, sillä jäätelö sulii koko ajan ja maistui entistä pahemmalle. Onneksi televisiosta tuli vapaapainia. Sunnuntaisin tulee aina niin sanottu viikon viihdepaketti, eli vajaa kaksi tuntia showpainia. Jokainen jakso on edellistä huonompi, mutta silti sitä tulee katsottua.

Klo 23.55 tuli jano ja otin lasillisen kokis-kolaa.

Klo 23.59 teki ensimmäisen kerran mieli lopettaa kesken ja vain väittää, että söin kaiken. Päätin kuitenkin toistaiseksi jatkaa, sillä vaikka osaan valehdella ihmisille päin naamaa, niin se ei



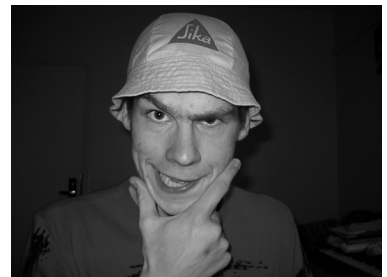
Tämä tässä on jäätelö.



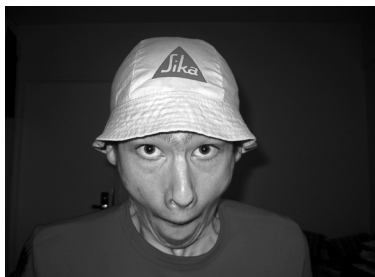
"Idea!"



Triple H hakkaa maailmanmestari Randy Ortonia.



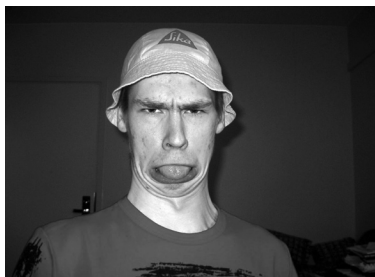
Aki punoo kavalaa suunnitelmaa...



Koulukuva-ilme.



Jätski on sulaa... :(



Näin pahaa se jäätelö oli.

Jäljellä oli muutama lusikallinen sulaa mössöä, jota en katsonut tarpeelliseksi syödä. Kaavin paketin tyhjäksi, jotta saisin siistin kuvan tyhjästä paketista. Otin vielä kuvan masustani jäätelön jälkeen. Painoni oli noin 68,5kg. Päällä minulla oli t-paita, farkut, sukat, säähän kuin säähän sopiva lätsäni, sekä Ihaa-aasi -bokserit.



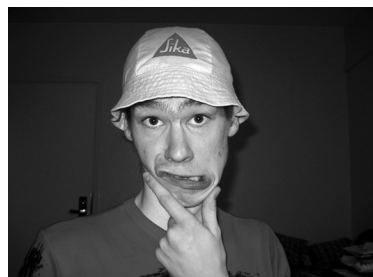
Luotettava vaaka kertoo totuuden.



Masu jäätelön jälkeen.



Tyhjä!



"Mitähän sitten ensi kerralla?"

ole kivaa. Kolmea minuuttia yli puolenyön niistin ja totesin että suussa on paha maku vaikka jäätelöä ei pitäisi olla suussa. Irvistin kameralle.

Klo 00.04 suuri osa jäätelöstä oli ihan sulanutta. Avauduin asiasta erällä irkkikanavalla, mutta siellä todettiin, että sulanut jäätelö on muka ihan hyvää. Mielestäni jäätelö oli silti pahaa.

Mittasin painoni klo 00:17 ja vaaka näytti 68 kg. Puoli kiloa oli siis

tullut painoa lisää. Televisiosta tuli edelleen vapaapainia, mutta nyt RAW oli vaihtunut Smackdowniin. Taas teki mieli punnertaa, mutta tyydyin vain niistämään nenäni. Vatsalihaksia en olisi edes kyennyt treenaamaan, koska minulla on palovamma ahterissa.

Klo 00.27 paini alkoi tuntua liian naurettavalta, joten lopetin sen katsemisen. Mieleeni tuli ajatus, että tämä jäätelön syönti ei ollut hyvä idea, sillä nyt vatsani täyttyi jäätelöllä oikean ruuan sijaan. Efekti on sama kuin karkkia syödessä. Vatsa täyttyy niin sanotusti tyhjällä, joten laihtuminen on taas varmaa. Normaalisti syön harvoin jäätelöä ja karkkia, koska niistä seuraa vain painonpudotusta. Ihmettelin miksi ihmiset sanovat laihtuttamisen olevan hankalaa. Itse ainakin laihdun istumalla paikallani ja syömällä sipsejä, karkkia, limua yms turhaa. Ryyppääminen on kaikista pahinta mielestäni. Illan aikana lähtee yleensä monta kiloa.

Klo 00.35 huomasin, että en lopettanutkaan painin katsomista. Samaan aikaan olin saanut jäätelöpakkauksen lähes tyhjäksi.

```
00:04 <Harkop sulanut jätski on pahaa
00:04 <lingis riippuu kuin pahasti sulanu
00:04 <Harkop mun on tarkoitus syödä litra jätseä ja kirjoittaa siitä alkorytmiin
00:04 <lingis onks ehtiny lämppe paljo ja sillee
00:05 <Harkop noku pakasintokero ei toimi
00:05 <Harkop se oik jo puolisuulaa kun aloitin
00:05 <Harkop nyt suurin osa on löysempää kuin jugurtti
00:05 <lingis semmonen o ihan hyvää
00:10 <Harkop saanko mä käyttää tota kommenttia alkorytmisissä?
00:11 <lingis et
00:11 <Harkop käytän silti
00:11 <Harkop [ra] <: [tiipit 68] Act: 1,7,1,18
# -->
```

Litra jäätelöä tuli siis syötyä. Ainoa positiivinen asia tapahtumassa oli se, että huomasin, ettei minulla ole toimivaa pakasintokeroa. Nälkäkin ehti tulla kirjoittaessani tätä stooria. Ensi kerralla voisin vaikka testata, että kuinka monta hampurilaista jaksan syödä päivässä, tai kuinka kauan jaksan seisoa päälläni. Kivet varmaan jo odottavat innolla seuraavaa lehteä.

Typografian alkeet

Riku Saikkonen

Osa 3: Kirjasinlajin valinta

Kolmas osa Alkorytmin typografiasarjasta käsittelee tekstin ulkoasun kannalta hyvin tärkeänä pidettyä valintaa: käytettäviä kirjasinlajeja. Edelliset osat käsittelevät tekstipalstan muotoa ja sen asettelua sivulle.

Tekstiä ei voi painaa paperille valitsematta sille kirjasinlajia. Valittavan kirjasinlajin, kuten ulkoasun muutenkin, tulisi lähteä tekstin sisällöstä. Kirjasinlajin pitäisi jollakin tavalla kuvata itse tekstiä ja tukea sen tyyliä.

Kirjasinlajista eli fontista on yleensä olemassa useita eri leikkauksia, esimerkiksi kursivoitu ja lihavoitu. Tässä artikkelissa kerrotaan varsinaisista kirjasinlajeista, seuraavassa osassa eri leikkauksista ja niiden käytöstä sekä eri kirjasinlajien käytöstä yhdessä.

Ulkoasuominaisuuksia

Kirjasinlajeja voi kuvailla tai luokitella useiden kirjainten ulkoasuun liittyvien parametrien avulla. Usein näistä voi myös päätellä aikakauden, jolloin fontti on suunniteltu.

Kirjasinlajin helpoimmin havaittavia ominaisuuksia on sen päätteellisyys (serif tai sans serif, suomessa käytetään joskus termejä antiikva ja groteski). Päätteet voivat liittyä kirjainten reunoihin usealla eri tavalla. Lisäksi päätteellisen kirjasinlajin a- ja f-kirjainten yläkaaren päättää niin sanottu helmipääte, joka on usein kyynelen tai pallon muotoinen, joskus myös kulmikas.

Fontin kontrasti eli viivakontrasti kertoo, kuinka paljon viivan tai kaaren paksuus vaihtelee kirjaimen eri kohdissa. Kun paksuus

muuttuu tasaisesti, ohuimpien kohtien läpi vedetty suora on kirjaimen akseli. Aikanaan sulkakynän käyttö ja luonnollinen kirjoitusasento saivat akselin kallistumaan vasemmalle noin 20 astetta, ja tällaista käsin kirjoittamiseen perustuvaa akselia sanotaan humanistiseksi. Toinen yleinen akseli on pystyssä ja vie kirjaimet kauemmas käsin kirjoitetusta muodostaan. Pystyakselia kutsutaan rationalistiseksi.

Kirjasinlajin x-korkeus eli pienen x-kirjaimen korkeus kertoo paljon kirjasinlajin muodosta. Se määrittelee vaakasuoran linjan, jonka alapuolella suurin osa kustakin merkistä sijaitsee. Suurempi x-korkeus suhteessa fontin kokoon tekee kirjaimista suurempia, mutta vaatii myös suuremman rivivälin, sillä pieni x-korkeus tekee riveistä ilmavampia.

Kirjainten muotoja kuvaavat kirjaimen leveyden lisäksi muun muassa aukon koko (esim. c-kirjaimen oikeassa reunassa) ja silmän koko (kirjainten e ja a suljettu tila). Nämä vaihtelevat melko paljon eri fonteissa.

Jos haluaa oppia tunnistamaan eri kirjasinlajeja, edellä kuvattujen parametrien lisäksi kannattaa kiinnittää huomiota muun muassa viivojen paksuuteen sekä yksityiskohtiin kuten a-kirjaimen oikean alakulman tai g-kirjaimen alaosan muotoon.

Kirjasinlajien merkityksiä

Eri kirjasinlajit sopivat eri tarkoituksiin joko ulkonäkönsä tai historiansa vuoksi. Tiettyä aikakautta kuvaavissa teksteissä käytetään usein ajalle ominaisia kirjasinlajeja, jos sellaisia on. Muunlaisen kirjasimen käyttö luo typografisen anakronismin, joka tosin voi joskus olla

a Ensimmäiset länsimaiden kirjapainossa käytetyt kirjaimet ovat renessanssiajalta, 1400- ja 1500-luvuilta. Näissä ilmeisissä kirjaimissa on humanistinen akseli, kalligrafisen kaltaiset päätteet ja suuri aukko. (Adobe Garamond Pro)

a Typografian barokin aikakausi 1600-luvulla pienensi aukkoa ja kasvatti x-korkeutta. Aktiivisen näköisten kirjaimien ja varsinkin päätteiden muoto etääntyi kalligrafiasta, ja akseli vaihteli eri kirjaimissa. (Adobe Caslon Pro)

a Uusklassismi 1700- ja 1800-lukujen vaihteessa etääntyi yhä kauemmas käsinkirjoituksesta muodosta. Akseli kääntyi pystyyn, kirjainmuodot muuttuivat geometrisemmiksi ja viivakontrasti väheni. Uusklassiset kirjaimet ovat yksinkertaisia ja rauhallisia, mutta eivät kovin dynaamisia tai orgaanisia. (Century Schoolbook)

a Romantiikan tyyli kehittyi uusklassismin mukana. Siinäkin on pystyakseli, mutta viivakontrasti vähentymisen sijaan lisääntyi reilusti. Kirjainten dramaattinen kontrasti näyttää hyvältä otsikossa, mutta niistä puuttuu tasainen rytmi, joka kannustaisi lukemaan tekstiä kirjainmuotojen katsomisen sijaan. (Bodoni)

a Realismin aikaan 1800-luvun lopussa kirjaimista tuli liioitellun yksinkertaisia, osin luettavuuden kustannuksella. Taiteessahan realismi kuvasi tavallista kansanmiestä eikä hienosti kirjoitettavaa ylimystä. (Arial)

a Myös egyptiaanisen tyylin tasapaksut ja kulmikkaat päätteet (slab serif) syntyivät realismin aikana. Niitä käytettiin uusklassisten fonttien ohella paljon Yhdysvalloissa, kun valtio oli syntymässä. Amerikkalaisuutta kuvaavaa luonnetta on myöhemmin käytetty hyväksi muun muassa IBM:n logossa. (Rockwell)

o Geometrinen modernismi kehitti 1900-luvun alussa päätteettömiä fontteja, joissa kirjainmuodot perustuivat täysin geometrisiin muotoihin ja viivakontrasti katosi olemattomiin. (Century Gothic)

a Myöhemmin modernismi löysi uudelleen renessanssin kauniit muodot, ja lyyriseksi modernismiksi kutsuttu suuntaus teki uusia renessanssin tyyliin ja humanistiseen akseliin perustuvia fontteja. (Palatino Linotype)

a 1900-luvulla eri tyyli-suuntien muotoja alettiin yhdistellä samoihin fontteihin. Tässä tutussa esimerkissä on barokin viivakontrasti, manneristiset (renessanssin liioiteltu muoto) kirjain-suhteet sekä terävät uusklassiset kulmat. Kapea fontti suunniteltiin sanomalehden palstoja varten, eikä se kovin hyvin toimikaan leveämmässä tilassa. (Times New Roman)

Kirjasinlajit voi luokitella taidehistorian aikakausien mukaan. Täysin vakiintunutta luokittelua ei ole, mutta yllä on esimerkkejä pääsuuntauksista.

hyödyllinen tyylikeino. Sama pätee osittain myös paikoille: esimerkiksi Ranskasta kertovassa tekstissä käytetään mielellään ranskalaista fonttia.

Ajan ja paikan lisäksi kirjasinlajit kuvaavat erilaisia tuntemuksia tai tapoja. Esimerkiksi paljon pinta-alaa sisältävät fontit, kuten lihavat päätteettömät fontit, koetaan maskuliinisina. Femininiisiä taas ovat ohuet päätteelliset fontit, erityisesti kurssiivit.

Päätteettömiä fontteja pidettiin pitkään vain otsikkoon soveltuvina, mutta 1930-luvulla uudeksi typografiaksi itseään kutsunut modernistinen suuntaus toi ne myös leipätekstifonteiksi. Suuntauksen funktionalistisen opin mukaan päätteet ovat turhaa koristelua, ja myöhemmissä tutkimuksissa onkin havaittu, ettei päätteellisyys näytä vaikuttavan luettavuuteen. Vaikka päätteettömät fontit ovat usein raikkaampia ja puhtaampia, nyky-

käsityksen mukaan päätteellinen fontti tuntuu tutummalta ja tuottaa virallisemmän ja uskottavamman vaikutelman. Päätteettömät kirjasinlajit eivät olekaan kovin yleisiä pitkisissä teksteissä.

Rationalistinen eli pystyakseli syntyi 1700-luvun lopulla uusklassismin myötä, ja sen ajatellaan kuvaavan teollistunutta yhteiskuntaa ja luonnontieteitä. Vino eli humanistinen akseli taas kuvaa taiteita ja humanistisia arvoja. Joissakin kirjasinlajeissa akseli vaihtelee eri kirjaimissa, ja tämä voi vaikuttaa aktiiviselta ja eloisalta.

Monet pystyakselliset kirjasinlajit ovat melko staattisia ja rauhallisia, paljon geometrisia muotoja sisältävät myös mekaanisen tai teollisen näköisiä. Dynaamisempia ovat vaihtelevat ja orgaanisemmat kirjasinlajit, mutta joskus ne voivat olla liiankin vilkkaita rauhalliseen tai tiiviiseen tekstiin. Seuraavaan kirjaimen johtavat kaaret, joita esiintyy varsinkin kurssiiveissa, ohjaavat katsetta ja kannustavat lukemaan nopeasti eteenpäin.

Jotkin kirjasinlajit ovat pienipiirteisiä ja hienostuneita, toiset taas yksinkertaisia ja arkisia. Myös tekstin arkisuus voi siis vaikuttaa kirjasinlajin valintaan.

Käytännön tietoa

Leipätekstin kirjasinlajia valitessa kannattaa pitää mielessä, että vaikka sen tulisi kuvata tekstin sisältöä, sen pitää ensisijaisesti olla helppolukuinen ja tasapainoisen näköinen. Kovin koristeellisia fontteja ei siis kannata käyttää muuten kuin otsikoissa ja kuvissa. Erityisen helppolukuisina pidetään suurta aukkoa, kohtalaista viivakontrastia ja muutenkin hyvin toisistaan erottuvia kirjaimia. Jotkin fontit on myös suunniteltu nimen omaan helppolukuisiksi.

Tunnettuja kirjainmuotoja on aina lainattu uusiin fontteihin, ja monista kirjasinlajeis-

kontrasti kontrasti

Päätteettömissäkin fonteissa voi olla viivakontrastia. Realismin tyylin mukaisessa Arialissa (vas.) viivakontrasti on olematon, ja osittain tästä syystä sitä pidetään vaikealukuisena. Humanistinen groteski Gill Sans (oik.) on lisäksi avoimempi.

ta on useita hyvin samankaltaisia mutta eri nimisiä versioita. Esimerkiksi tuttu Arial on melko suora kopio Helveticasta, joka suunniteltiin vuonna 1956 perustuen 1800-luvun lopun Akzidenz Groteskiin.

Kun vanhoja fontteja siirretään digitaaliseen muotoon, kirjainten muotoja täytyy erilaisesta tulostustavasta johtuen korjaila käsin. Tästä syystä klassisista fonteista on yleensä useita digitaalisia versioita.

Käytännössä kestävimpiä kirjasinlajeja näyttävät olevan klassiset vanhat kirjaimet ja niistä tehdyt digitaaliset kopiot sekä uudet samankaltaiset fontit. Useimmiten typografian ammattilaisilla on muutama laaja ja hyvin suunniteltu fonttiperhe, jotka he tuntevat hyvin ja joita he käyttävät useimmissa dokumenteissaan, ja muita fontteja käytetään vain satunnaisesti.

Pidempiaikaiseen käyttöön tarkoitettua kirjasinlajia valitessa kannattaa kiinnittää huomiota kirjasinlajin laajuuteen ja laatuun. Hyvässä kirjasinlajissa on tarpeeksi laaja merkistö esimerkiksi harvinaisempia aksentteja sisältäviä nimiä varten, ja yleensä myös todelliset kapiteelikirjaimet ja sekä gemena- että versaalinumerot – näistä lisää sarjan myöhemmissä osissa.

Sarjan seuraava osa käsittelee kirjasinlajien käyttöä yhdessä ja eri kirjainleikkauksia kuten kurssiivia, kapiteeleja ja lihavoitintia.

Kiltakummin kuulumisia

Lauri Pakkanen

Kirjoittaja on Tietokillan kiltakummi 2004, N:n vuoden koneteekkari ja vastaa TKY:n hallituksessa asumisesta ja Teekkarikylästä.



Olipas pimeää. Ulkona nimittäin. Kalenterin mukaan on jo syyskuu. No, kyllähän muutkin merkit näyttävät siihen viittaavan: sadetta, tuulta, sieniä ja saappaita. Käväisin äsken nimittäin T-talolla salissa T1. Ensimmäistä kertaa kyllä elämässäni. Mitäpä sitä koneteekkari siellä. Ellei nyt etsi oikeaa salia tietotekniikan peruskurssia varten.

Tuntuu, että näin syksyllä asiat harhailevat aivan muissa asioissa kuin opiskelujen aloittamisessa. Minäkin olen tänään miettinyt tämän jutun kirjoittamista, muistellut kesän sateita, kironnut omalle laiskuudelleni keni vuotaessa, pohdiskellut miksi Stargate kirjoitetaan ä-kirjaimella ja tuuminut söisinkö illalla makarooni- vai maksalaatikkoa. Kaiken tämän keskellä onnistuin jättämään väliin yhden kurssini aloitusluennon. Tietenkin saattoi vaikuttaa, etten tuntenut ketään muuta luennolle tulijaa. Ketään joka olisi nykäissyt hihastani: 'Nyt mennään!'

Kävin tänään siis T-talolla juttelemassa Tietokillan phukseille teekkarikulttuurista, tempauksista ja varsinkin yhdessä tekemisestä. Kerroin opiskelujen tärkeydestä, mutta varsinaisesti painotin yhteisöön kuulumisen merkitystä. Sen vaikutusta tulevaisuuteen, omiin tekemisiin ja arvoihin.

Mielestäni omalla yhteisöllä; ylioppilaskunnalla, killalla, kerholla, urheiluseuralla, kaveripiirillä, on suuri merkitys omaan elämään. Siitä saa vastapainoa opiskelulle sekä muulle arjen harmaudelle. Yhdessä toimien teekkarit ovat läpi monipolvisen historiansa rakentaneet kokonaisia Teekkarikyliä ja saaneet aikaan mitä ihmeellisimpiä asioita. Jo nyt on kumma, jos emme yhdessä yrittäen pääsisi läpi yhtä

C-matematiikan kurssia.

Yhdessä toimiminen on tärkeää, varsinkin tulevassa työelämässä. "Kaveria ei jätetä" saattaa olla kulunut fraasi, mutta sen toimivuutta tai tärkeyttä on hankala mennä kiistämään nyt, ihmiskunnan Coca-Cola-aikakaudella. Se, että limsa-automaatista saa tilattua kännykällä kylmää colaa, ei paljon lohduta, jos ei ole ketään kenen kanssa jakaa tätäkään tekniikan ihmettä.

Tsemppiä syksyyn. Huomatkaa toisenne.

Kiltakumminne,

Lauri

Lauri.Pakkanen@tky.hut.fi

Mikä ihmeen kiltakummi?

Kiltakummin tarkoituksena on toimia yhdyssiteenä killan ja TKY:n hallinnon välissä. Näin pyritään lisäämään tiedon ja ideoiden kulkemista.

Kiltakummille voi, saa, ja pitää antaa palautetta TKY:n toiminnasta, niin risuja kuin ruusujakin.

Häkättyt elämät

Osa 1: Project plan

Sallamari purjehti tietokoneluokkaan hajuvesipilven keskellä. Masa nosti tuoksun huumaamana katseensa näytöltä ja antoi sen liukua ylös pitkin Sallamarin sulosääriä hameenhelmaan ja siitä kiinteän hyppyripepun ja uuman kautta Sallamarin kaulaukon täyttämiin täyteläisiin rintoihin.



Huomaamattaan Masa nuolaisi huuliaan.

”Hei, Masa. Voisit auttaa mua mun harkan kanssa? Siinä on joku bugi, jota mä en löydä”, rinnat kysyivät. Masa säpsähti hereille syntisistä ajatuksistaan ja sokelsi jotain joon ja tottakain väliltä. Sallamari laski kiinteän ahterinsa Masan viereiselle tuolille ja nakuteli rakennekynsilään käyttäjätunnuksensa ja salasansa. Masasta tuntui, kuin iso karvainen pala olisi juuttunut hänen kurkkuunsa. Sallamarin tuoksu ja olemus lamaannuttivat hänet täysin.

”Siis mä tuijotin tätä koodia eilen varmaan kolme tuntia, mutta mä en tajunnut, missä se virhe voi olla. Hei, kuunteletsä mua ollenkaan?” Masa säpsähti taas hereille ja pakotautui katsomaan Sallamarin koodia tytön anteliaan kaulaukon ja vehnävaaleiden suortuvien sijaan.

”T-tä-tässä on kirjoitusvirhe”, Masa sai sokellettua, vaikka pala kurkussa tuntui vain kasvavan.

”Voi, että mä olen höpsö”, Sallamari kihersi ja korjasi virheen. ”No, nyt se kääntyy. Hei, kiitti Masa.”

Masa jäi toljottamaan tyhmänä paikalleen, kun Sallamari lipui kauemmas juoruamaan Jennan ja Elisan kanssa.

Sauli tuli istumaan Masan pöydänkulmalle.

”Jos sä kerran tykkäät siitä noin paljon, mikset sä pyydä sitä ulos?”

”Mitä, ketä?”

Masa kysyi häkeltyneenä. ”Älä esitä!” Sauli nauroi. ”Koko kilta tietää, että sä olet ihan rakastunut Sallamariin. Sekin. Siksi se käyttääkin sua hyväkseen ja pistää sut tekemään kaikki sen harkat.”

”En mä tee sen harkkoja. Mä vaan autan sitä”, Masa sopersi.

”Just joo. Mutta koittaisit edes saada pillua vastineeksi”, Sauli sanoi ja virnisti poikamaisesti.

”Ihan kuin mä sitä kiinnostaisin. Se on YTN ja mä en todellakaan ole mikään YTM”, Masa sanoi alistuneesti.

”Mutta sä voisit olla”, Sauli sanoi. ”Sä olet fiksu, vanhempi kiltalainen ja sulla on parempi duuni kuin kellään meidän tutulla. Sun pitäis vaan tehdä itsesi haluttavaksi Sallamarin silmissä”, Sauli sanoi.

”Miten mä sen teen?” Masa kysyi, ja pieni toivonkipinä syttyi hänen sydämessään.

”Tiedätsä, mitä naiset haluaa enemmän kuin mitään muuta?” Sauli kysyi ja vastasi samantien itse kysymyksensä: ”Varattuja miehiä. Ne haluaa varattuja miehiä, koska ne luulee, että ne on jotenkin parempia.”

”No, mä en ole varattu mies”, Masa sanoi. ”Se on vain järjestelykysymys”, Sauli totesi. ”Pyydä Elisaa ulos.” ”Elisaa?” Masa oli ihan ymmällään. Ei hän Elisaa halunnut vaan Sallamarin. ”Niin. Sillä on kauhee alemmuuskompleksi, kun se vertaa itseään Sallamariin. Se on vaan imarreltu, kun joku huomaa sen eikä kuolaa Sallamarin perään. Se suostuu varmasti”, Sauli sanoi ja katsoi Elisaa.

Elisan kroppa oli ennemminkin tasapaksu kuin kurvikas. Mutta olihan sillä söpö hymy.

”Mutta en mä ole kiinnostunut Elisasta”, Masa yritti. ”Ei sun tarviikaan olla. Hengaillet sen kanssa, kunnes Sallamari huomaa sut. Se ei varmasti kestä sitä, että Elisa saa miehen, jos se ei ite saa sitä. Se iskee sut ihan itse vain todistaakseen itselleen, että se pystyy siihen”, Sauli selitti kuin lapselle. ”Ja tadaa, sä saat Sallamarin.” Sauli oli silminnähdessä tyytyväinen suunnitelmaansa. ”Niin kai sitten”, Masa totesi alistuneesti. Masa katsoi Elisaa. Ei se ruma ollut. Se oli vaan totaalinen harmaavarpunen siinä Sallamarin rinnalla. Elisan niskaponnari ei ollut mitään Sallamarin avoimina lainehteleviin hiuksiin verrattuna. Elisan kroppa oli ennemminkin tasapaksu kuin kurvikas. Mutta olihan sillä söpö hymy. Ja ihan nätit, siniset silmät. Kai sen kanssa voisi kahvilla käydä.

Elisan kanssa oli ollut yllättävän kivaa kahvilla. Masa oli viihtynyt loistavasti. Elisan kanssa oli ollut helppo jutella. Elisa oli fiksua seuraa ja hänellä oli paljon mielipiteitä. Elisa tuntui ajattelevan asioita syvällisesti, mikä sai Masan katsomaan Elisaa ihan uusin silmin. Ehkä Elisa ei ollut mikään maailmanluokan kaunotar, mutta suloinen sentään. Ja Elisa oli todellakin sisäisesti kaunis ihminen.

Masa ja Elisa kävelivät hiljalleen pysäkiltä kohti teekkarikylää. Masa liikkutti varovaisesti kättään kohti Elisan kättä. Hän hätkähti, kun

Elisa otti siitä kiinni. Masa vilkaisi Elisaa, ja Elisa hymyili hänelle.

”Missä numerossa sä asut?” Masa kysyi. ”Ykkösessä.”

”Ai, siellähän asuu kanssa Sa... aika paljon muitakin kiltalaisia”, Masa sanoi ja kirosi mielessään. Hän oli melkein lipsauttanut Sallamarin nimen. ja viimeiseksi hän halusi,

että Elisa tajuaisi, miksi hän oli pyytänyt Elisaa ulos.

”Mä voin saattaa sut”, Masa ehdotti nopeasti. ”Kiva”, Elisa vastasi ja hymyili.

Hän ei ollut ilmeisesti huomannut lipsahdusta. Masa ja Elisa saapuivat ykkösen aulaan. Elisa ei tehnyt elettäkään mennäkseen kotiin. ”Saanksmä soittaa sulle?” Masa kysyi.

”Joo, onko sulla mun numero?” Elisa kysyi.

”Ei, anna.”

Elisa antoi numeronsa ja astui samalla väihkaa lähemmäs Masaa.

”Hyvää yötä. Mä menen nyt himaan”, hän sanoi ja hymyili söpösti.

”Hyvää yötä”, Masa vastasi ja katsoi Elisaa silmiin. Hän kumartui kohti Elisaa, ja Elisa sulki silmänsä. Kun heidän huulensa kosketivat, he kietoutuivat intohimoiseen suudelman.

”Elisa, moi! Kukas jätkä sulla on?”

Elisa ja Masa kääntyivät katsomaan, kuka puhui.

”Masa?” Sallamari tuijotti pariskuntaa suu auki.

jatkuu seuraavassa numerossa...

Tyypillisimmät tikkiläiset

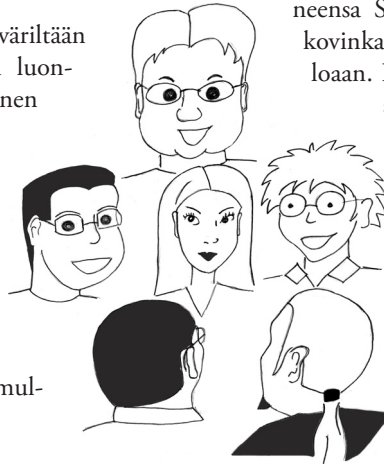
Minttu Mustonen

Sulo Supernörtti

Sulo Supernörtti on se poika, joka on koodannut Bascia siitä lähtien kuin oppi kirjoittamaan ja joka osaa C:tä paremmin kuin suomea. Hän osaa vähintään kymmentä eri ohjelmointikieltä ja vihaa Microsoftia ihan vain sen takia, että sitä kuuluu vihata. Sulolla on kumarat hartiat ja hän on ulkoilmassa mahdollisimman vähän. Jos hän ei koodaa, hän luultavasti pelaa tai katsoo warettaamaansa pornoleffaa. Hän on se hassun näköinen nahjus, jolla on farkut hilattu kinaloihin asti, äidin ostamat lenkkarit ja t-paita, jossa on joku hassu nörttivitsiteksti, jota ei kukaan muu tajua.

Tero Teknopoika

Tero Teknopojan hiukset voivat olla väriltään mitä muuta tahansa, paitsi niiden luonnollista väriä. Hän on siitä harvinainen tikkipoika, että hän pukeutuu muodikkaasti. Ehkä jopa liian muodikkaasti. Ei ole epätavallista, että teknopojalla on yhtä paljon vaatteita kuin tyttöystävällään. Tero dissaa tikkiläisyyttä ja hengaakin enemmän alayhdistyksissä, koska se on coolimpaa. Teknopoijat haluavat isona pelikoodaajiksi tai muiksi multimeedioiksi.



Jussi Juoppo



Jussi Juoppo ei ole Otaniemeen saapumisensa jälkeen opiskellut päivääkään. Hän on paikalla joka ikisissä kissanristijäisissä ja aina eniten humalassa. Juopon varhainen versio on Ville Vuksi. Ville eroaa Jussista siten, että hän sammuu tai oksentaa aina. Isona Ville ryhtyy opiskelemaan tai hänestä tulee Jussi Juoppo. Jussi lihoo poikkeuksetta Otaniemeen saapumisensa jälkeen. Paatunut Juoppo kestää infernaalisia määriä viinaa, ja hänestä on varsin hauskaa esitellä nuoremmille tieteenharjoittajille pesusieniominaisuuksiaan. Kaikki tuntevat Jussin, mutta Jussi ei muista ketään eikä mitään.

Teemu Teekkari

Tämä on se tyyppi, jonka naama ei koskaan jää mieleen. Hän on se ”ihan tavallisen näköinen jätkä”. Teemu Teekkari on se kiva kaveri ja joka äidin unelmavävy – mutta aina jonkun toisen äidin. Teemu on aina kiltti naisille, lapsille ja eläimille, äänestää ja on

muutenkin kunnan kansalainen. Teemu on juuri se naisten haluama ”kiltti ja huumorintajuinen mies”, mutta silti häntä ei kukaan tunnu haluavan.

Kirsi Kiltti

Yleensä kaikki teekkarityöt yleistetään tähän naistyyppiin. Kirsi Kiltti on se luokan hiljainen hikketyttö, jolla on todistus täynnä kympejä. Kirsi Kiltti on tullut tikille ensisijaisesti opiskelemaan, mutta hänen preussilaisella täsmällisyydellään aikataulutettuun ohjelmaansa voi mahtua mukaan myös kiltatoimintaa. Millä Kirsi jaksaa kaiken ohjelmansa, on maailman suurin mysteeri. Toisin kuin miehinen vastineensa Sulo Supernörtti, Kirsi Kiltti ei ole kovinkaan usein koodannut ennen tikille tuloaan. Puuttuvan kokemuksen Kirsi korvaa ällistytävällä ahkeruudellaan. Kirsi ei ikinä jätä luentoja väliin. Tai jos jättää, hän on luultavasti teholla.

Fiona Flirtti

Fiona Flirtti oli lukiossa se vähemmän suosittu tyttö. Otaniemessä hän ilokseen huomaa, että hänelläkin on vientiä ja käyttää tätä tosiseikkaa siekailematta hyväkseen. Fiona Flirtti ei välttämättä ole suunnattoman kaunis nainen, mikä taas tekee hänestä helposti lähestyttävän. Fiona on sosiaalisesti lahjakas ihminen, joka tykkää flirttailusta. Fionan ei tarvitse käyttää opiskeluun yhtä paljon aikaa kuin Kirsi Kiltin, koska hän saa aina pyytessään apua vähintään kolmelta teekkaripojalta. Assarin löytää laskareissa varminnin Fionan luota.

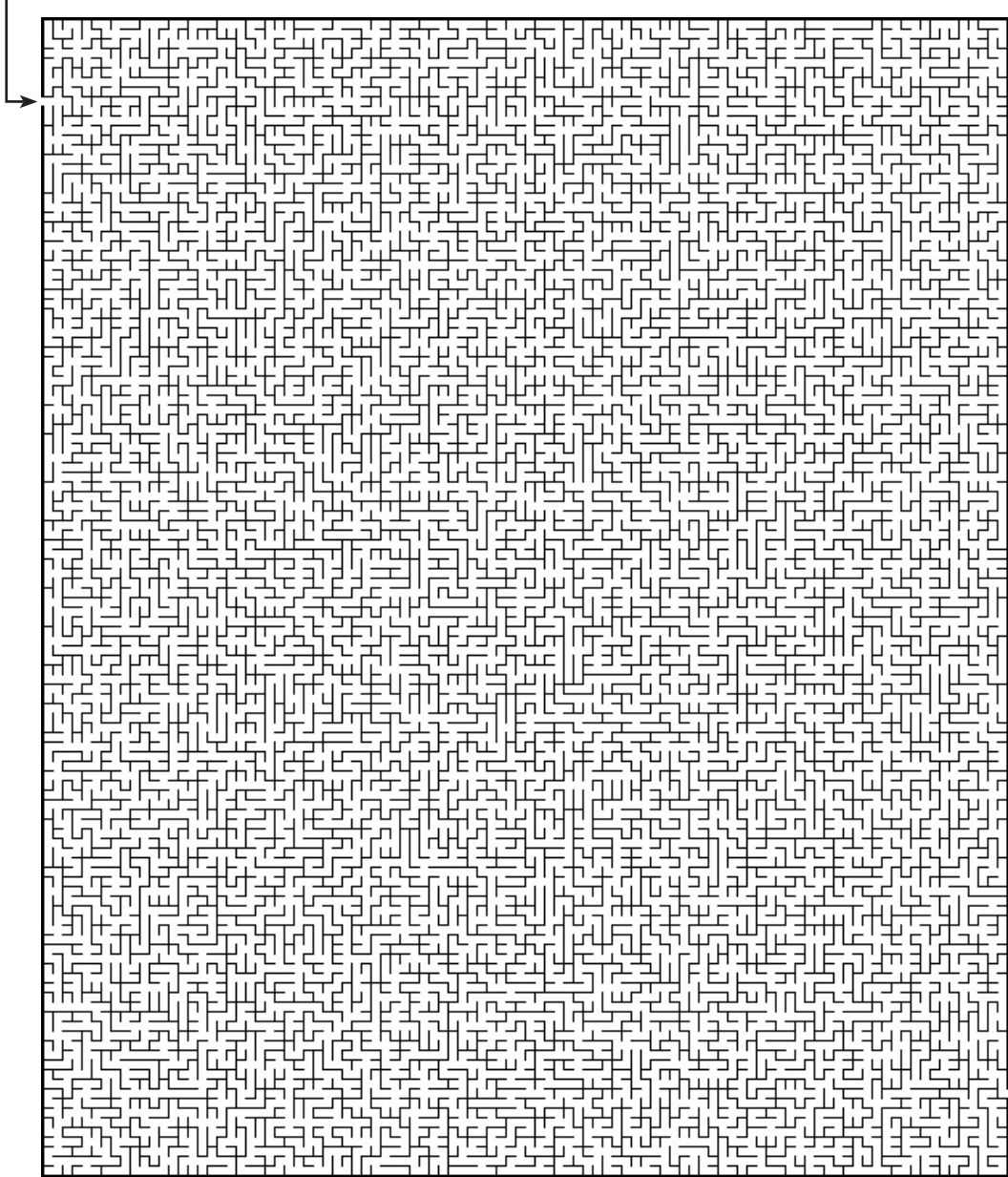
Ilona Infokissa

Tämä on se älyttömän hyvännäköinen kissa, jota näkee T-talolla. Kaikki kauppaorkeablondin näköiset megababet ovat lähes poikkeuksetta infolta. TiKin toimintaan he eksyvät miesten mukana. Mielenkiintoinen tosiasia on, että Ilonalla ei ole vientiä yhtään niin paljon kuin Fiona Flirtillä, koska kukaan perusteekkari ei uskalla yrittää tätä A-luokan naista. Ilona Infokissa kärsii ajoittain uskottavuusongelmasta, koska kukaan normaali mies ei osaa katsoa, kuulata ja kuunnella yhtä aikaa.



Pikku-tikkiläisen puuhapalsta

Auta fuksityttö jäätelön luokse!



Labyrintti: Tuukka Haapasalo

Kuvat: Anu Markkola



Niksi-Pertti

Tervehdykset taas Niksi-Pertin vanhoille lukijoille kuten myös uusille naamoille! Lukuvuoden ensimmäisessä numerossa esitän muutaman käytännönläheisen niksien joista on takuulla hyötyä teekkarisyksyn menoissa.

– Täysinäistä piimätölkkiä ei kannata suoraan heittää roskiin, sillä pudottamalla sen kerrostalon katolta asfaltille saa aikaan mojovan lässähdyksen.

– Jos kaverisi erehtyy torkahtamaan seurassasi esim. juuri ennen diskobiletysiltaa, voit kohentaa hänen meikkaustaan merkkauksella (ne neonväriset yliviivauskynät). Kynän jälkeä on hankala erottaa iholta normaalissa valossa, mutta UV-valo saa uuden meikkauksen hohtamaan.

– Välttääksesi kumppanisi nalkutusta käytyäsi töistä kotimatalla baarissa muutamalla, voit peittää kaljan hajun luonnollisesti ryntäämällä ulko-ovesta suoraan jääkaapille ja korkkaamalla vaikka tolppakaljan “rankan työpäivän päälle”.

– Joukkuepelejä pelattaessa epätasajakoisella ihmismäärällä kannattaa muistaa että pelaajat voivat olla useammassakin kuin yhdessä joukkueessa. Esim. viidellä pelaajalla voi pelata pareja vaativaa peliä muodostamalla viisi paria, siten että kukin pelaaja on pari esim. kummankin puolen vierustoverinsa kanssa. Jotta ei joutuisi juomaan pelaamaan kahtena peräkkäisenä vuorona, kannattaa vuorojen järjestys tässä tapauksessa olla joku muu kuin perättäinen.

Rytmikokin reseptejä

Anu Markkola

Alkorytmissä aloittaa uusi kotikeittiöpalsta, jossa annetaan ohjeita edullisten ja maukkaiden ruokien valmistamiseen.

Vaikka matka äidin ruokapatojen ääreen olisikin liian pitkä, edes hätäisen sielun ei ole pakko aina turvautua valmisruokiin tai tilausapuskaan. Kalapuikot makaronin kera on toki maistuvaa perusmättöä, mutta vaihtelunhalun yllättäessä kannattaa kokeilla jän-nempää makuja. Pakasteista, säilykkeistä ja kuivapöperöstä saa mausteiden kanssa aikaan hyvää apetta, joten jääkaappiin pilaantuvilta raaka-ainejämyiltäkin voi välttyä.

Tämän ohjeen hyvä puoli on se, että ruokaa voi valmistaa kerralla haluamansa määrän ja säästää ylimääräiset ainekset myöhemmäksi (olettaen, että käytössä on pakastin).

Itämainen nuudeliwokki

*1 pussi pakastewokkivihanneksia
pakastekatkarapuja*

1 paketti pikannuudeleita

1 pieni purkki kookosmaitoa

makeaa chilikastiketta

pari ruokalusikallista soijakastiketta

suolaa, inkivääriä, valkopippuria

Keitä nuudelit ja kypsennä vihannekset paistinpannalla. Lisää jäiset katkaravut ja nuudelit. Anna lämmentä hetken ja lisää sekaan kookosmaito, chili- ja soijakastike ja muut mausteet. Kiehauta ja nautiskele!

Vaihtelua saat korvaamalla katkaravut vaikka kanalla tai porsaanlihalla. Kevyemmän version saa jättämällä kookosmaidon pois.

*Teekkari,
TEK tarjoaa tukea ja tietoa
jo opiskeluaikana.*



TEKNIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

KILTAKANSIO

TEKin KILTAKANSIO

*~ tietoa TEKistä
ja työmarkkinoista*

Tietokillassa sinua neuvovat:



Anna Himmanen
TeekkariyhdySMies

Martti Jakobsson
Kiltayhdyshenkilö

**Käy tutustumassa
TiKin TEKin uuteen kiltakansioon!**

Opiskelijajäsenyys on maksuton!

Tekniikan Akateemisten Liitolla on tällä hetkellä noin 24 000 opiskelijajäsentä. TEKin opiskelijatoiminnan tavoitteena on huolehtia opiskelijajäsenten palveluista, toimia yhteistyöelimenä eri opiskelijaorgani-saatioiden välillä sekä vaikuttaa opiskelijoita lähellä oleviin sidosryhmiin.



TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK